

Det er tid at varme op,
jeg spiller på klaveret,
vækker denne morgen-krop
tålmodigt, graderet.
Her på nodepulten står
et lille Mozart-stykke.
Og et rart besøg i går
gav liv og ånd og hygge.

Nu er jeg i dialog
med Wolfgang-menuetten.
Han var kun en lille pøg,
da han fik rakt stafetten.
Søger vej i nodens land,
det knager i min hjerne,
er trods alt en ældre mand
og ingen barnestjerne.

Men en smule har jeg lært
og trives med processen,
eventyret er mig kært,
klaveret er prinsessen,
skøn og ædel i sin klang,
et dyb jeg knapt kan ane,
kammertonen til min sang,
kaotisk rutsjebane.

Nej, jeg spiller som en mand
med retning, viljestyrke.
Fingrer styres med forstand,
teknikken vil jeg dyrke.
Hun må, hvis hun føler trang,
ved prøver og premieren,
svare med en følsom klang,
og fylde os med væren.

Lidenskab og kunstteknik
forenes i kulturen.
Kan jeg med klaver-praktik
mon klatre op ad muren?
Mærker, hvad jeg misforstod,
og angrrer så min brøler,
hvis jeg søgte flink og god
at klimpre, hvad hun føler.

Jeg er pianist og boss,
bør ikke straks begynde
med at juble, kaste los
i længsel efter ynde,
men behersket vise vej
til stykkets sidste node.
Når vi lykkes i vor leg,
er begge vel til mode.

Ofte er det, må jeg sig',
lidt småt med happy end'er.
Hun kan pluds'lig klappe i
med låget for tangenter.
Ene søger jeg da trøst
og mod på tur langs fjorden,
til jeg mærker sjælens røst:
"Kald himlen ned på jorden".

Kom, mit kære instrument,
vi kender jo missionen;
løse op for vort talent,
klaveret og personen.
Lad os fylde hjertets sang
med Helligåndens toner,
nære lysets gyldne klang
i klodens vibrationer.

Frank Colding 19. december 2022 til 6.
februar 2023